

Universitätsbibliothek Wuppertal

Ērodotu Alikarnassēos Historiōn Logoi 9, epigraphomenoi Musai

Herodotus

Genevae, 1618

Ex eiusdem Ctesiae Indicis

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1452](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1452)

ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ ΑΥ-

ΤΟΥ ΚΤΗΣΙΟΥ ΙΝΔΙΚΩΝ

ἐκλογαί, ἐκ τῆς αὐτῆς Φωτίου.

EX EIVSDEM CTESIAE

SCRIPTIS QVÆ INDICA NOMINA-

ta sunt, excerptæ ab eodem PHOTIO

historiæ.

INDICA Ctesia vno libro continetur, in quibus magis Ionice loquitur. Scribit Indum fluvium, qua angustissimus est, quadraginta stadiorum esse: qua latissimus, ducentorum. Indos multitudine ceteros fere vniuersos mortales superare dicit. De scolece, id est, quodam verme, qui est in flumine, & solus ex omnibus animalibus in eo nascitur. Dicit etiam vltra Indos non alios homines habitare. In Indica regione non plueret, sed eam à flumine rigari. De pantarba gemma: & quomodo septuaginta septem gemmas & lapides pretiosos in flumen proiectos, (quæ omnia erant cuiusdam Batriani institoris) pantarba retraxerit inter se coherentes. De elephantibus mutifragis. De paruis simiis caudas quatuor cubitorum habentibus. De maximis gallis gallinaceis. De aue psittaco, quam lingua humana & voce præditam esse dicit, corui magnitudine, & rostro purpureo, barbamque gestare nigram, collum habere cæruleum, quemadmodum cinnabari loquitur ipsa Indice, vt hominē: necnon Græce, si Græcū sermonē docta fuerit.

ΚΤΗΣΙΟΥ Ἰνδικὰ ἔστιν ἐν ἐπιβιβλίῳ, ἐν οἷς μᾶλλον ἰωνίζει. λέγει περὶ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ, ὅτι μὲν γεννῶν αὐτῆς ὄψιν τεσσαράκοντα σταδίων εἶναι ὁ δὲ πλατύτατον, καὶ διακρίσιον. λέγει περὶ αὐτῆς τῆς Ἰνδῶν, ὅτι πλείους σχεδὸν συμπύτων ἀνθρώπων. περὶ τῆς σκώληκος τοῦ ἐν ταῖς ποταμῶν ὁ καὶ μόνον τῆς ἄλλων θηρίων ἐν αὐτῇ γίγνεται. περὶ τοῦ μὴ οἰκεῖν ἐπέκεινα αὐτῆς ἀνθρώπους. ὅτι οὐχ ὕει, ἀλλ' ὑπὸ τῆς ποταμοῦ ποτίζεται ἡ Ἰνδική. Περὶ τῆς πύργου τῆς σφραγίδος καὶ ὡς οἱ σφραγίδας ἀπορρίπτει καὶ ἰσχυροὺς λίθους εἰς τὸν ποταμὸν, ἀπὸ τῆς Βακτρίας καπηλίου, αὐτὴ ἀείλκυσεν ἐχόμενας ἀλλήλων. περὶ τῆς τειχοκαταλύτων ἐλεφαντῶν. περὶ τῆς μικρῶν πιθήκων τῆς ἐχόντων οὐρὰς τετραπῆχης. περὶ τῆς ἀλεκτρούων τῆς μεγάλων. Περὶ τῆς ὀρνέου τῆς βιττάκου, ὅτι ἰσλάσθη ἀνθρώπων ἐξ ἧς καὶ φωνὴ μέγιστος μὲν ὅσον ἰέραξ, πορφύρεον δὲ πρὸς πόντον καὶ πάλωνα φέρει μέλανα. αὐτὴ καλέον ἔστιν ὡς τὸ τράχηλον, ὡς ἀφ' ἧς κινάβασι. Διαλέγεσθαι δὲ αὐτὴν ὡς ἀφ' ἀνθρώπων, Ἰνδιστὶ ἀνδρῶν Ἑλλήνιστὶ μάθη, καὶ Ἑλλήνιστὶ

I
II
III

I Legi & Indica Ctesia, magis etiam Ionice libro singulari descripta. 2 Hic ipse locus ita citatus legitur ab Arriano lib. 5. de exped. Alexandri. Ac Ctesias quidem asserit Indi, qua angustissimus is est, xl. stadiorum latitudine ripas inter se distare; qua vero latissimus, etiam centum summum stadiorum spatium intermedium esse. 3 Ignem etiam existinxisse refert Heliodorus in Aethiop. vide et Philostrat. de vita Apollonii, lib. 3. 4 sigillari gem. 5 sigillares gem. 6 qui muros dissolunt atque evertunt. Peffore suo, cum rex Indorum iubet, is incumbendo, lege cap. 29. Aeliani de animal. lib. 17. ubi plura de his. 7 Hinc sumpsisse videtur, qua de isdem refert Aelian. de animalib. lib. 16. cap. 2. 8 De bittaco aue. Psittacum vocant alij. Meminit quoque Olympiodorus in excerptis apud Photium et Aelianum non semel. 9 accipitris. 10 fronte purpurea. 11 alioqui ad collum cærulei coloris est.

¶ I In alio libro ms. Bauarico, Διγνήματα Κτησίου Κνιδίου περὶ τῆς ἐν τῇ οἰκουμένη θανάτων. 2 C. Vat. ἐπιβιβλία. 3 sic & C. V. 4 Vide Philost. lib. 3. de Apollonio. 5 Ἡλιόδοξος οὐτα φησὶ περὶ τῆς παντῆρος ἀσπίδος, Max. Marg. 5 Μαλίμ του σινε accentu, πρὸ πινός. H. S. 6 Hac φησὶ αὐτὸς ἐστὶν Plinio, qui lib. 10. cap. 42. docet quæ aues imitari possint sermonem humanum, et ut Suid. in vocabulo Psittacus. Naz. præcept. ad Virg. v. 624. Καὶ κίχνης κλέπουσιν ὁμοῦ, ὅσα ὡς δὲ ἑκατόχως Ψιττακὸς ἀγκυλόχευε. ἔσα πλείους δὲ αὐτῶν μόνον φωνοῦσι, καὶ ἡ παρὰ αὐτῶν ἀκούσθαι. vide Olympiodori excerpta apud Phot. p. 11. D. H. 7 B. lib. ἀποπυρρῶν. causa varietatis colorum tam in psittaco, quam aliis nonnullis auiibus, adfert Diad. Sic. lib. 2. D. H. 8 C. B. A. S. etiam per duplex. 9 Bauaricis liber, ex eodem Ctesia excerptus, ὅσα γλώσσας ἐνδιδοῦσθαι. D. H.

EX

nec mortem quicumque punctus fuerit, effugere potest. Quod si quis eminus aduersus ipsum pugnet, & ab anteriori parte caudam præterdens aculeis petit, tanquam ab arcu eos eiacularans, & à posteriori parte eam ¹ recta intentans. Ad ² plethri autem longitudinem iaculando peruenit, & quoscumque ferit, omnes ad vnum interficit, præter elephantem. Eius autem aculei longitudinem pedalem, funis tenuissimi latitudinem habent. Martichora autem Græcis *αἰθεροποφάγος* sonat id est, hominiuor³, quod multos vorat quos interfecerit. Sed & animalia cerera vorat. Pugnatque & vnguibus & aculeis. Aculeos autē ubi eiuculatū fuerit, renasci scribit. Abundat autem his animalibus India: quæ ab hominibus interficiuntur, qui elephantis insidentes, telis ea perunt. De summa Indorum iustitia, & de moribus ac ritibus eorum. De ⁴ loco sacro qui est in tractu inhabitabili regionis, quæ sub nomine solis & lunæ veneratur: ad quæ ⁵ à monte Sardonis quindecim est dierum iter. Ut sol ibi singulis annis per dies trigintaquinque aliquid refrigerationis illis concedat, propter id festum, vt ne dum ipsum celebrant & dum reuertuntur, torreatur. Tonitrua & fulgura & pluuia non sunt in India, sed frequētes ventos & turbines habet, qui omnia sibi obuia abripiūt. Sol autē oriens in maiori Indiae parte, ⁶ alteri diei parti frigus, alteri vehementē calorem affert.

IX Indi non à sole sed à natura sunt nigri. in quibusdam enim viris & mulieribus ³ inter eos summum candorem conspici tradit: in paucioribus tamen: & se tales Indas duas & Indos quinque vidisse addit. Confirmare volens quod de sole dixerat, eum Indiae trigintaquinque dierū refrigerationem concedere, scribit & flammā quæ ex Ætna erumpit, ⁷ mediū regionis tractū, vtpote qui à iustis hominibus incolatur, non labefactare, quum certera labefactet. & apud Zacynthum fontes esse piscium fertiles, è quibus pice educatur. & apud Naxum fontem esse è quo vinum, & quidem suauissimū, nonnunquam profluat. ⁸ [Ita Phasidis fluuij aquam, si iustum ipsa diem in vase aliquo conseruetur, in suauissimum vinum commutari.]

ἔχει δὲ καὶ ἑὸν ἀκρῶ, ὡς περὶ σαρπίδος, κέντρον. καὶ τὸ τῶν μὲν εἰς ἀνὰ πρῶτον ἐλθὼν, κέντρον τῶν κέντρων, καὶ πρῶτως ὁ κεντηθεὶς ἀποθνήσκει· εἰ δὲ ἕως πρῶτον μάχηται πρὸς αὐτὸν, καὶ ἐμπαροσθεν ἰσῆς τὴν οὐρανὸν, ὡς περὶ ἀπὸ τοῦ βάλκει τοῖς κέντροις, καὶ ὀπίσθεν ἑὸν ὄψις ἀποτείνων. βάλκει δὲ ὅσον πλέθρον εἰς μῆκος· καὶ πρῶτος οἷς αὐτὸν βάλκει, πρῶτως ἀποκτείνει, πλὴν ἐλέφαντος. τὰ δὲ κέντρα αὐτοῦ ἔστι ὁ μὲν μῆκος, ὅσον ποταμῶν, ὁ δὲ πλάτος, ὅσον οὐροῦ λεωπτότατος. ἡ μὲν γὰρ ἐν Ἑλλήσποντο ἀνὰ θροναφάρον ὅτι πλείστα ἐαδίει ἀναγρῶν ἀνθρώπων, ἐαδίει δὲ καὶ τὰ ἄλλα ζῷα. μάχηται δὲ καὶ τοῖς ὄνυξι καὶ τοῖς κέντροις. τὰ δὲ κέντρα πάλιν φησὶν, ἐπειδὴ ἐκ τοῦ βάλκει, ἀναφύεσθαι. ἐστὶ δὲ πολλὰ ἐν τῇ Ἰνδικῇ. ἀποκτείνουσι δὲ αὐτὰ τοῖς ἐλέφαντι ἐποχούμενοι ἀνθρώποι, καὶ κείθεν βάλκει. Περὶ τῶν Ἰνδῶν, ὅτι διακρίονται καὶ περὶ τῶν ἐθνῶν καὶ νομίμων αὐτῶν. περὶ τῶν ἱερῶν χωρίων τῶν ἐν τῇ ἀοικήτῳ, ὅ ἐστι ὄνομα πηλῶσιν ἡλίου καὶ σελεύης· ἐν ᾧ ἀπὸ δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους τῆς Σαρδεις ἕως ἀναγίνεται. καὶ ὅτι λέγεται ἡμέρας ὁ ἡλῖος ψυχὰ ἐκείσε τῶν ἐθνῶν, ἀπὸ τῶν ἐορτῶν, ἵνα μὴ ἀφλεκερι αὐτῶν τελέσωσι, καὶ ὑπερέψωσιν. ὅτι βροχῶν καὶ ἀστραπαῶν καὶ ὑετῶν οὐκ εἰσὶν ἐν τῇ Ἰνδικῇ, ἀνεμοὶ δὲ πολλοὶ, καὶ ὄρησιν ἡρῆς πολλοὶ· καὶ ἀρπάζουσι ὅ, τι ἀνὰ βῶσιν. ὁ δὲ ἡλῖος ἀίχων ὁ ἡμῶν τῆς ἡμέρας ψυχῶν ποιεῖ, ὁ δὲ ἄλλο, λίαν ἀλεινὸν ἐν τοῖς πλείστοις τῶν τῆς Ἰνδικῆς τόπων. ὅτι Ἰνδοὶ οὐκ ἔσονται τῶν ἡλίου εἰς μέλανες, ἀλλὰ φύσει. εἰ δὲ γὰρ φησὶν ἐν αὐτοῖς καὶ ἀνδρας καὶ γυναῖκας λευκοτάτους πρῶτων, εἰ καὶ ἑὸν ἔλαττον. ἰδεῖν δὲ καὶ αὐτὸν τοιαύτας Ἰνδὰς δύο γυναῖκας, καὶ πέντε ἀνδρας. ὅτι πρῶτον σατὰ περὶ τῶν ἡλίου βουλόμενος, ὡς ἐν λέγει ἡμέρας ἐν Ἰνδία ψυχὰ, λέγει ὅτι καὶ ὁ πῦρ ἐκ τῆς Αἴτνης ῥέον ἐν μέσσην χωρῶν, ἀτε διακρίων ἀνδρῶν ὄντα, οὐ φθίρει, φθίρον τὰ ἄλλα. καὶ ἐν Ζακύνθῳ κρηναίας ἰχθυοφόρους εἰ δὲ ὅν ἀφρέται πύλα. καὶ ἐν Νάξῳ κρηνῶν, ὅς ἡς οἶνος ἐπίοτε ρεῖ καὶ μάλα ἡδύς. [ἀλλὰ καὶ τῶν Φάσιδος ποταμοῦ ὁ ὕδωρ ἐν ἀγλαῖῳ ἀφμεῖν δὲ νυκτὴν μέρον, οἶνος ἡδίστος γίνεται.]

VIII

IX

X

¹ rectam protend. ² iugeri. ³ Simile quid habet Nonnosus excerpt. Phot. ⁴ à Sardus monte ⁵ adurantur. ⁶ Nonnosus in excerpt. apud Phot. idem fere narrat. ⁷ Idem forte quem ἑσπερίαν καλεῖται appellatum fuisse, docebit Conon narrat. XLIII. ὅτι φησὶ Photium.
 § I B. lib. Μαθηματικῶν

XIII Lupi magnitudine, cruribus & vnguibus leoninis: qui pennas in pectore rubras, in reliquo corpore nigras habent. Propter has illud quod in montibus est copiosum aurum non facile obtinetur. Oues Indorum & caprae maiores sunt afinis, & vt plurimum quatuorternos atque adeo senos pariunt. Caudae autem illis adeo sunt magnae vt amputandae sint illis quae enixae fuerint vt a mare possint iniri. At porcum Indianec mansuetum nec syluestrem vllum habet. Palmae Indiae earumque fructus triplo Babylonis sunt maiores. Est ibi & quidam fluuius (vt ille scribit) e petra mel fundens. Sed multa de illorum iustitia & de benevolentia qua regem suum prosequuntur, & de illorum contemptu mortis commemorat. Meminit & fontis cuiusdam, cuius aquam, simulatque hausta fuerit, in morem casei coagulari dicit: cuius coagulatae si quis tres obolos cum aqua biberit, quaecunque admitterit patefacit. eo enim die mente alienatur. Eo autem vitur rex erga eos qui an obiectis criminibus sint affines, certo vult cognoscere. nam si quis id de quo accusatur effutuerit, mortem sibi cogitur consciscere: sin in iudicio suo nullius criminis conuincatur, absoluitur. Nul- lum ex Indis capitis aut oculorum aut dentium dolore laborare tradit, nullique circa os pustulas oriri: eorumque vitae spatium esse centum viginti, & triginta & quinquaginta annos: atque adeo ducentos, quorum sit longissima. Est apud eos serpens dodrantali magnitudine, aspectu similis pulcherrimae purpurae: caput candidissimum habens, dentibus omnino carens. quem venatores in feruentissimis montibus nanciscuntur, ex quibus sardo gemma effoditur. Hic non mordet, sed quemcunque locum vomitu suo conspserit, in eo putredinem oriri necesse est. Si autem e cauda suspendatur, venenum duplex emittit, vnum dum viuit, quod nigrum est, electri speciem referens: alterum, vbi mortuus est, nigrum & ipsum. Et illius quidem prioris quod ab eo viuente profluxerit, si tantum detur quantum est sesamum, confestim enecat, cerebro eius qui ipsum biberit, per nares effluente: alterum autem si detur, tabem inuehit, & vix intra anni spatium perimit. Meminit & auis diuicis cognominatae, (esse autem diuicem

μέγθος ὅσον λύκος σκέλη καὶ ὄνυχες, οἷά τ' ἔσονται λέων. Ἐν ταῖς ἀλυσσόμενοι πτεροῖς, μέλαινα, ἐρυθρὰ δὲ τὰ ἐν πτέρυγῃσι. δι' αὐτοὺς δὲ ἐν τοῖς ὄρεσι χρυσὸς πολὺς ὄν, γίνεται διαπόρευτος. Ὅτι τὰ πτερόεσσα τῶν Ἰνδῶν καὶ αἰγῆς, μείζους ὄντων εἰσὶ, καὶ ἕκαστος ἀνὰ τεσσάρων καὶ ἑξῶς ἔπι τὸ πολὺ. ἔχουσι οὐράς μεγάλας δὲ τῶν ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν ἀποτέμνουσιν, ἵνα διώκονται ὀχνεύσασθαι. εἰς δὲ οὐτε ἡμέρας οὐτε ἀγέλιος ἔστιν ἐν τῇ Ἰνδικῇ. Ἐν τῇ φοινίκῃ δὲ ἐν Ἰνδοῖς καὶ ἐν τῶν βάλανι, τριπλάσιοι τῶν ἐν Βαβυλωνί. καὶ ποταμὸν φησὶν ἐκ πέτρας ῥέοντα μέλι [ὡς δὲ καὶ ἡμεῖς.] Πολλὰ δὲ λέγει περὶ τῆς διαπορευτικῆς αὐτῆς καὶ τῆς περὶ τῆς βασιλέα βυνοίας, καὶ τῆς θανάτου καταφρονήσεως. λέγει δὲ ὅτι πηγὴ ἔστι, ἣ ἐπιδιδύμις ἄρυσσῃ δὲ ὕδαρ αὐτῆς, πηγνυται ὡς ἄρ τυρός. τούτῃ οὖν τῆς πηγῆς ὕσον ἑρεῖς ὄβολοις εἰς αὐτῆς δ' ὡς ἐν ὕδατι πιθῆν, ἔξαγγέλλει πάντας τὰ ὅσα ἐπιδύσει. πῶς φρονεῖ γὰρ καὶ μαρτυρεῖται τῆς ἡμέρας. χρεῖται δὲ αὐτῆς ὁ βασιλεὺς ἐφ' ὧν καὶ ἡγερέμενων ἄλλοις βύρειν ἔτελεσθη. καὶ ἂν μὴ ἔξεισθη, πῶς φρονεῖται ἀπὸ μηδὲν ἐλεγχθῆναι, ἀφίεται. Ὅτι φησὶν ὡς Ἰνδῶν ἑσθλὴ κεφαλαίη, ἑσθλὴ ὀφθαλμια, ἑσθλὴ ὀδονταλγία, ἑσθλὴ ἔλκυστα, ἑσθλὸν σῶμα, ἑσθλὸν σπυδα, ἑσθλὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν αὐτῆς, ῥκ' καὶ λ' καὶ ν', καὶ σ', Ἐπὶ τῆς πλείστα βιωῦντες. Ἐστὶν ὄφις σπιθαμιαῖος ἐν αὐτοῖς, ὃς ἔστι δὲ αὐτῆς ὡς ἡ καλλίστη πορφύρα ἢ ἡ κεφαλὴ, λυχνάτη ὀδόντας δὲ οὐδ' ὄλως ἔχει. θηρβύεται ἐκ τῆς καυματωδῆς σατῶν ὄρεων, ὅθεν ἡ σαρδῶ ὀρύσσεται. αὐτῆς δ' ἀκρεῖ μὴ οὐ, ὅπου δὲ ἀνκατεμέση, τῆς δὲ χρεῖον πύπτως σπύεται. ποιεῖ δὲ φάρμακον διττὸν, ἀπὸ τῆς οὐρεῖς κρεμῆμυρος, ἢ κρεμῆμυρος καὶ μέλαν. καὶ τὸ μὲν, ζάντος ἀπορρέει τὸ δὲ μέλαν, θανόντος. καὶ τὸ μὲν, ὅσον σπυθαμὸν διδόμενον, ὃ ζάντος ἐρρῶσεν, αὐτῆς φθίρει, τῆς ἐγκεφάλου τῆς πύπτος, ἀπὸ τῆς ῥινῶν ἀπορρέουσαντος: τὸ δὲ δὴ δὲ διδόμενον, εἰς φθίσειν ἀπάγει, καὶ δι' ἐνιαυτῶν μόλις δὲ ἄλλοι. Καὶ ὄρνειον, φησὶν, ἔπιταλουόμενον διαχρεῖν,

1 Cubium totum lata, vt hinc expressit Aelian. lib. 3. de animalib. cap. 3. 2 factis 3 Addit Aelian lib. 16. cap. 37. ex hoc Ctesia loco: Suilli generis usum Indos detestari, & tantopere ab eo vescendo, quam ab humanis carnibus abhorreere. 4 huus autem coagulati si cui ad tres obolos contriueris, atque in vulgari aqua bibendos dederis. 5 alienatum insanire. An huc forte facit Antigonius Narrat. mirab. 160. Ctesiam scribere, in Aethiopia fontem aquam habere instar cinnabaris rubentem, qua pota vecordes reddat? 6 imperare vt inedia mortem accersant. 7 aut penitus vllum putrescens vlcus pati. [De Seris ferri ait, & cetera. * quae e codice Bauarico hic A.S. interseruit: nos mox referemus inter fragmenta. Graecum incipit, λέγονται οἱ Σῆρας 8 Spithamæ 9 electri specie prius, & alterum nigrum: illud vicio effluere, hoc mortuo. 10 sesamigranum, 11 lentam tab. 12 Plura excerpti de hac auicula Aelian. l. 4. c. 41. de animal.

¶ I B. lib. αὐτῆς ἢ τῆς ὕδαρ ἐν ἀγέλιος βλῦδεν, ἀνέγυται αἰε. 2 B. lib. τρεῖς κατύλας. 3 In B. libro, initium harum narrationum admirandarum est hoc: ἀπὸ τῆς οἱ Σῆρας &c. * nos id inter fragmenta collocauimus inferius mox, quoniam hic non ita commode inserendi locus fuit.

ὁ αὐτὸς Ἑλλῆσι δὲ δίκαιον σημαίνει ὁ μέγας, ὅσον πέρδικος ὄν. τῆς τ' ἀπόπατον κατορύσσει, ἵνα μὴ θύρεθῆ. ^{σπείρου D.H.} διελκόμενον ὃ, ἀν' ποτῆ αὐτῶ ὅσον σπασάμου, ἔωθεν ὑπὸς ἐπιλαμβαίει καὶ καθύδει, μηδὲν ἀθάνατόμενος καὶ δυνάοντος τῆς ἡλίου τελευτᾶ. Καὶ ξύλον ἐστὶ πάρινον καλούμενον, ὁ μέγας ὅσον ἐλαία ἐν τοῖς βασιλείοις μόνον διέσκεται κήποις. οὔτε αὐτὸς φέρει, οὔτε καρπὸν δεκαπέντε ἢ μόνας ρίζας ἔχει, καὶ αὐτὰς παχίας καὶ γῆς. ἐστὶ δὲ πάρος αὐτῆς ὅσον βραχίων, ὁ λεπτότατον. ¹ αὐτῆ ἡ ρίζα, ὅσον ¹⁰ αἰθαμῆ, λαμβανομένη, οὐ αὐτὸς παρσαχθῆ, ἀπὸ μὲτα ἔλκει παρῆς αὐτῶν, χρυσόν, ἀργύρον, χαλκόν, λίθους καὶ ἄλλα πύματα, πλὴν ἡλεκτροῦ. ² ἐστὶ δὲ ὅσον πηχεῶς ἡ ρίζα ληφθῆ, ἔλκει καὶ ἀρνας ἑόρνεα. αὐτῆ γὰρ καὶ αὐτὸ πλείστα τῶν ὀρνέων θηροδύοσι. καὶ ἐὰν ³ βούλη καὶ ὕδωρ πηξάσῃ ὅσον γῆς, τῆς ρίζης ἐμβόλων ὅσον ὄβολον, πηξείσιν αὐτῶ καὶ ἐὰν οἶνον, ὡσαύτως. καὶ ⁴ αὐτῆ, D.H. ἔξει τῆ χειρὶ αὐτῶν, ὡσαυτὸς κερῶν τῆ ὕστεραία ἀφαίεται. δίδεται ἢ κοιλιακοῖς βοήθημα. ⁵ ἐστὶ δὲ καὶ ποταμὸς ἀφ' ῥέων ἀφ' τῆς Ἰνδικῆς, οὐ μέγας ²⁰ μὲν, ἀλλ' ὡς ἐπὶ δύο σταδίους ὁ βίος ὄνομα δὲ τῶν ποταμῶν, Ἰνδιστὶ μὲν ἢ Ἰνδῶν, Ἑλλῆσι δὲ, Φέρων ⁶ πύματα αὐτῶ ἀγαθὰ. ⁷ ἐστὶ τὸ ἐναυτῶς ἡμέρας ἡλεκτρον καταρρεῖ. φασὶ γὰρ ἐν τοῖς ὄρεσι δένδρα εἶναι ὑπερέχοντα τῶ ὕδατος. (ὑδαπ γὰρ ῥεῖται αὐτῶ) ⁸ ἐστὶ αὐτῶ ὅσον ὅτε δάκρυα φέρει ὡσαυτὸς ἀμυγδαλῆς, ἢ πίτυς, ἢ δὴ ὁ δένδρον μάλα δὲ εἰς ἡμέρας τῶ ἐναυτῶ. ⁹ εἶτα ἀποπίπτει αὐτῶ δάκρυα αὐτῶ εἰς τὸν ποταμὸν, καὶ πηγνύται. τῶ δένδρῳ δὲ τῶ ὄνομα ἐστὶν Ἰνδιστὶ ὀπιλαχόρα. ³⁰ Ἑλλῆσι σημαίνει, γλυκὺ, ἢ δὴ. καὶ κείθεν ἢ Ἰνδοὶ συλλέγουσι τὸ ἡλεκτρον. φέρειν δὲ καὶ καρπὸν αὐτῶ δένδρα βότρυς, ὡσαυτὸς ἀμπέλους. ἔχειν δὲ τῶς ῥώγας ὡσαυτὸς κέρυα αὐτῶ Ποντικὰ. ἐν τοῖς δὲ τοῖς ὄρεσι φασὶν αἰθερῶν βιοτῶν κινῶς ἔχοντα κεφαλῶν. ἐσθῆτας δὲ φοροῦσιν ἐκ τῶν ἀγέων θηρίων. φωνῶν δὲ ἀφ' ἑλθόντων ὀδοντῶν, ἀλλ' ἀρῶνται ὡσαυτὸς κινῶς, καὶ οὕτως σιωπᾶσιν αὐτῶ τῶ φωνῶν. ὀδοντῶν δὲ μείζους ἔχουσι κινῶς, καὶ ἐστὶν οὐχας ὀμοίως κινῶν, μακροτέρους δὲ καὶ ⁴⁰ εὐρηγυλωτέρους. οἰκοῦσι

idem quod Græcis δίκαιον, id est iustum) quæ sui perdicis magnitudinem non excedat. hanc stercus suum defodere tradit, ne inueniatur: quod si inuentum sesami mensura bibatur, mane somnus cum qui biberit corripit, & ita dormit ut nihil sentiat: vergente autem ad occasum sole, expirat. Est ibi & lignum ^{xviii} πάρινον dictum, oleæ magnitudine, quod in regijs duntaxat inuenitur hortis: nec florem nec fructum producens: sed quindecim duntaxat sub terra sunt ei ³ crassæ radices, quarum vnaquæque brachii crassitudinem habet. huius si ⁴ dodrantem quis sumpserit, omnia quibus illa admouetur ad se trahit, aurum, argentum, æs, lapides, & alia quælibet, præter electrum: si quis tantum eius quanta est cubiti mensura, acceperit, & agnos & aues ad se trahit. nam & hac maiorem auium partem veniatur. Quinetiam, si ⁶ aquam concrefcere velis in aqua congium radicis huius obolum iniiciens, concrefcere facies. Idemque in vino efficere poteris: manuque, velut ceram, tenebis: sed postridie soluitur. Auxiliatur & cœliacis. ⁷ Est præterea ^{xix} fluuius Indiam interlabens, duorum stadiorum latitudinem non excedens: qui ab Indis ⁸ ὑπαρχος appellatur, quod Græce sonat, φέρων πάντα τὰ ἀγαθὰ, id est, ferens omnia bona. ex hoc per triginta cuiusque anni dies electum emanare dicit. Esse enim in montibus arbores aqua extantes. (montes enim alluuntur aqua) quæ certo anni tempore lacrymas emittant, velut amygdalus, aut pinus, aut alia quæpiam arbor: (atque hoc per triginta potissimum anni dies contingere) has autem lacrymas in fluuiū cadentes concrefcere. vocarique hanc arborem Indica lingua, ¹⁰ σιπταχόρα, quod Græcis significet ¹¹ γλυκὺ, ἢ δὴ, id est dulce, suave. atque Indos ¹² electrum inde colligere. Sed & fructum qui à quibusdam illarum arborum, velut à vitibus producatur, esse racemos, quorum acini nuces Ponticas magnitudine æquent. His ¹³ in montibus degere scribit homines caninum caput habentes, qui agrestium animalium exuuiis amiciantur: & sermone nullo utantur, sed latratum duntaxat more canum edant, ¹⁴ cuius significatio perinde ac sermonis intelligatur. His dentes quam canib. esse maiores: unguis caninis esse similes, nisi quod longiores sint & rotundiores.

1 de inuentis, quantum sesami granum est 2 Apud Apollonium, cum huius loci mentionem facit (hist. mirab. 17.) πάρινον hodie legitur. 3 ita cr. ut tenuissima brachii crassitudinem exæquet. 4 partem aliquam vel spithamam longam. Cod. Bauaric. ὅσον δὴ ὕδατος. 5 iam agnos etiam & boues, ac cetera animalia ipsa & que adeo au. * Scilicet è Cod. Bau. infra 2. 6 aquæ vel congium integrum coagulare velis, obolum vnum &c. 7 Interluit quoque Indiam flumine non ita magno, lato videl. duo fere stadia 8 Hypobarus legitur apud Plin. 38. c. 2. exir. ubi & vniuersa fere bona ex hoc Ctesia loco restituit. 9 trig. diebus hunc per annos singulos succinum in vadis vehere. 10 Sipachora. al. Σιπταχόρα, & Σιπταχόρα. Plin. l. 37. c. 2. Aphytacora legit. 11 γλ. vel δλ. 22 succinum 13 Exseripsit (ut Indicorum Ctesia aliaque pleraque) Aelianus l. 4. c. 46. hist. animal. 14 atque ita mutuo sese intelligere.

1 1 μία γδ ἐκ τῶν ρίζων τοῦ ποτῶ, ὅσον δάκρυον λαμβανομένη, ὅτι αὐτῶ. B. lib. 2 καὶ ἐὰς καὶ τὸ λεῖπον. B. lib.

at superior quæ in acutum tendit, punicea fit, summum ruborem adiunctum habens: pars autem media, fit nigra. Ex his pocula conficiuntur, è quibus qui bibunt, nec spasmo nec sacro morbo corripuntur: sed nec venena ullam in eos vim habent, si modo vel antequam illa hauriant, vel, postquam hauserint, aquam aut vinum aut aliud quippiam ex illis poculis bibant. Ac ceteri quidem asini & mansueti & sylvestres ceteraque solidipeda animantia & talis, & felle in iecore carent: at hi & talia, & fel in iecore habent: & quidem talium omnium quos mihi videre contigit pulcherrimum, bonis talo & specie & magnitudine similem, perinde grauem ac plumbum, minij colorem nõ in superficie tantum, sed & interius habentem. Est autem & velocissimus & strenuissimus: eumque nec equus nec aliud animal persequens assequi potest. Et initio quidem remissus currit: quo autem diutius cucurrerit, mitio quodam modo concitator fertur, eiusque magis & magis velox est cursus. Hac autem arte sola potest à venatoribus capi: Quum illi suos catulos ad pascua eduxerint, à multo equitatu circumdantur. nolentes autem relictis catulis fugam capere, cornibus calcibusque & moribus pugnant, multosq; & equos & viros interficiunt: sed tandem & ipsi sagittis & iaculis confossi ab illis capiuntur. viuos enim capere nullo modo queas. Eorum vero carnes propter amaritatem esculentata non sunt. atque adeo non propter aliud quam propter cornua & talos hoc animal venantur. In flumine Indico vermis nascitur specie quidem eum qui innasci ficui solet referens, septem autem cubitorum longitudinem, alius maiorem, alius minorem habens: crassitudinem vero talem vt eum puer annos decem natus vix vnus amplecti possit. Duo sunt illi dentes, vnus supra, alter infra. his dentibus quicquid preenderit, deglutit. Et interdum quidem in limo fluminis commoratur, at noctu egreditur: egressus autem, quemcunque obuuium bouem aut camelum momorderit, ad fluuium trahit, totumque, prater ventrem, deuorat. Capiuntur grandi hamo, cui hædum aut agnum ferreis catenis alligauerint. Vbi ceperunt, per triginta dies suspensum, vasis suppositis, relinquunt: intra quod tempus ex eo distillant quæ decem cotylas Atticas implete

ὅ δὲ ἐπὶ τῷ ὄξει ἔστι τοῦ κέρατος ἡ δὲ φοινικεύου ἔστιν, ἐρυθρὸν πᾶν. ὅ δὲ ἄλλο ὅ ἐν τῷ μέσῳ, μέλαν. ἐκ τούτων ④ πίνοντες (κατασκευάζονται) ἀσπασμῶ, φασίν, οὐ λαμβάνονται, οὔτε τῆ ἱερά νόσῳ. ἀλλ ὅσδε φαρμάκους ἀλίσχονται, οὔτ' αὖ πνεύμασιν, οὔτ' αὖ τῶν φαρμάκων ἐπιπίωσιν ἢ οἶνον, ἢ ὕδωρ, ἢ ἄλλο τι ἐκ τῶν ἐκπιωμάτων. ⑤ μὲν οὖν ἄλλοι ὄνοι καὶ ἡμεροὶ καὶ ἀγριοί, καὶ ἅ ἄλλα μόνον θηρία πᾶντα ① ἀσπασμῶσι δὲ ἐργασίαι, ὅσδε γὰρ ἐπὶ τῷ ἵππῳ οὔτοι δὲ καὶ ἀσπασμῶν καὶ γὰρ ἐπὶ τῷ ἵππῳ ἡπάτος ἐργασίαι. ② δὲ ἀσπασμῶν, καλλιστὸν ὡν ἐγὼ εἶδον, οἶον ἄρ βοῶς καὶ ὅ εἶδος καὶ ὅ μέγεθος βαρὺ δὲ ὡς μόλιβδος πῦ δὲ χροῖαν, ὡς κιννάβαρι, καὶ ἀβύθου. Ἐχέταρον δὲ ὅσδε ὅσδε οὐ καὶ ἀλλυμῶτατον ὅσδε δὲ οὔτε ἵππος, οὔτε ἄλλοι διακρίνον καταλαμβάνει. ἀρχεται δὲ πρῶτον βραδύτερον ὅσον δὲ αὖ πλεονα χροῖον πρῶτον, ἐπιτίναται δαμονίως, καὶ μᾶλλον καὶ γαστρον πρῶτον. Ἄλλως μὲν οὖν ἀθήρα ἔστι ὅσδε ζῶον τοῦτο ὅσδε τὰ τέκνα μικρὰ ὄντα πειράσονται ἐπὶ τῷ βοτάνῳ, καὶ ἑσπῶ πειρίας πολλῆς περιληφθῶσιν, οὐ βούλονται φύξην καταλιπόντες τῶν πάλαι, ἀλλὰ μάχονται καὶ κέρασι καὶ λακίσμασι καὶ δῆγμασι, καὶ πολλοὶ καὶ ἵπποι καὶ ἀνδρες ἀπολλύουσιν ἀλίσχονται ἢ καὶ αὖτε, ὅσδε δὲ οὐ καὶ ἀκροῦ ζῶον. ③ ζῶντας γὰρ ὅσδε αὖ λαβοῖς. Ἐὰ δὲ κρέα, ἀπὸ τῶν πικρῶν, ἀβρωτὰ ἔστιν. θηρόντα ἢ τῶν κέρατων καὶ τῶν ἀσπασμῶν ἐνεκεν. ④ ὅ ἐν τῷ ποταμῷ τῶν Ἰνδῶν σκώληξ γίνεται, ὅ μὲν εἶδος, οἶον ἄρ ἐν τῷ σκυῖσι εἶωθε γίνεσθαι, ὅ ἢ μήκος, ἢ πῆχυν ἑπτά. καὶ μείζους ἢ καὶ ἐλάττους. ὅ δὲ πᾶχος δεκαετὴ παῖδα μόλις φασὶ τὰς χεροὶ περιλαβεῖν. ἐργασίαι δὲ ὀδόντας δύο, ἓνα αἰῶ, ἓ ἓνα κατὰ καὶ ὅ, πᾶ αὖ λαβοῖς τοῖς ὀδόντοι, καταπίοσι καὶ πῦ μὲν ἡμέραν ἐν τῇ ἰλύϊ τῷ ποταμοῦ ἀπὸ τῶν τῆ δὲ νυκτὶ ἐξέρχονται. καὶ τούτων ὅσδε αὖ ἐν τῇ ἰλύϊ ἐν τῇ γῆ βοῖ ἢ καμήλῳ, καὶ δάκῃ, συλλαβῶν ἔλκει εἰς τῷ ποταμῶν, καὶ πᾶντα καταπίει, πῦ τῆς κελίας. ἀγρίεται ἢ ἀγρίω μεγάλῳ, ἐριφον ἢ ἀρνα ὀδόντων τῶν ἀγρίω, καὶ ἀλύσοι σιδηραῖς ὀδόντων. ἀγρίωντες δὲ τρεῖς ἡμέρας κρεμάσιν αὐτῶν, καὶ ἀγρίω ἑσπῶντα καὶ ρεῖ δὲ αὐτῶ ὅσον δέκα κοτύλας. Ἀπὸ τῆς τῆ

XXVI

XXVII

1 quibus solida vngula est. 2 minij colore ad intima vsque rubentem. 3 robustiss. 4 Quod igitur alias nunquam per venationem capi posset, vbi suos pullos adhuc paruulos ad pascua circumducere coepit, &c. 5 Hac ipsa aique alia de hoc verme plura, excerpfit ex Ctesia Aelian. lib. 4. cap. 3. de animal. 6 Idem de eo ex Philostratus refert.

πληθος. οταν η παρ'ελθωσιν αι τειρακοντα ημεραι,
 απορριπτοισι τ' σκαληκα, και ο ελαγιον ασφαλιστα-
 μνοι, αχρεισι πα βασιλεμονω τιν Ινδων δηλω η σκα
 εχθρα εν ελ αυτη εχην. τδσ ο ελαγιον [ως πυρ] εφ' ω αυ
 επιχρησθαι, αιανωσθαι, και καταφλεγει ευλα και ζαα και
 αλλως εδ βέννυται ει μη πληθω πολλω τε και παρει.
 Οτι εστι δένδρον εν Ινδοις υψηλα ως αφ κεδρος η
 κυπαριπτος, τα η φυλλα ως αφ φοινιξ, ολιγον πλα-
 τυτερα. και μαχαλιδας σκα εχθ. αυτη δε ωσπερ η
 αρσίου δαφνη, καρπον η σκα εχθ, ονομαζεται η Ιν-
 δισημυ, καρπιον, Ελλωισι η μυροδα. εστι δε
 απαντα. ρεοισι η ελ αυτη ελαχιστα γονες, ος ελειω
 αιανωντες απο τδ δένδρον, αποπερζουσιν εις αλα-
 βαστερις λιθινοισ, εστι η δ μδυ χραμα, απρεμας υπ-
 ερου θρον και ταπαχυ, οζδ η πομυτων ηδισον. οζδ η η
 φασιν αυε και επι πεντε σαδισ, μονω η βασιλε κτη-
 τον εστι τδ το και τοις συχενεσιν αυτη. επεμφε η ελ αυτη
 ο Ινδων ω Περσων βασιλει και φησιν ιδειν αυε Κτη-
 σιας, η οσφραυθιλωαι οσ μησ οιας ετε ειπεινω, ετε
 αι. αλωσα. Οτι τδ τυρον και τ' οινον πομυτων φησι
 γλυκυτατον, ως αυεσ (φησι) φαγων, δια πειρας ε-
 μαθεν. Οτι κριων εν Ινδοις (φησιν) οσον πεντε ορ-
 γων η απεμεζος, τετραγωνος δε εστι η ο υδωρ εν
 πιτρα. βαθος η ελ μεζοι τδ υδατος, τειραν ωη-
 χων ο η και υδατος, τειραν οργων, λουνον [ωρεσ
 καθαροιν, η πομυτων νοσηματων απο ερπιω] δε εν
 αυτη εδ επισημοτατοι τ Ινδων, και αιδρες και παιδες
 η γυναικες, κλυμβασι η, επι πιδας ριωνοντες εαυ-
 τας. οταν η ειασηδωσιν, εκβαλλε αυεσ ο υδωρ α-
 νο. εκ αυ θεσ πρας η μονον αναρριπθαι, αλλα και αλλο
 ο, λι αυ η ζαον, εκειπηδ εις εσηρον, η ζων ε τεθη-
 κος, και απλας, πομυτα ε εμβασιλομυρα, πλω σι-
 δηρου και εργυρος και χρυσο και χαλκδ. αυτα η δε-
 χε και τα. εστι δε ο υδωρ πομυ ψυχρον, η ηδυ πι-
 εινη ψοφον δε περ εχθ μεζαν, ως αφ υδωρ ζεον εκ λε-
 βητος, και ταρδ δε ο υδωρ τδσ αλφας και ψαριων-
 τας. καλειται δε Ινδισι βαλλαδη, Ελλωισι
 δε ωφελιμη. Εισι εν τοις ορεσι τοις Ινδι-
 κοις, οπου ο κελσμος αυτη φυεται, αυθεσ-
 ποι ε πληθος αυτη αχρει και τειων μυειδων. 40
 τουτων αι γυναικες αωαξ υκροσιν εν πα βιω
 vocatur. In iis Indiae montibus¹⁰ ex quibuseorum calamus provenit, habitat quoddam homi-
 num genus non pauciorum triginta millibus, quorum vxores semel duntaxat in vita pariunt;

B. lib. 10. D. H.

κωπερζουσιν D. H.

αιανω, D. H.

αιανωντες D. H.

φησιν D. H.

αι. αλωσα.

Bau. lib. 18

[?] D. H. 25. η χαλ. η 27. D. H.

αι. Εσην εν τοις δεσ. αι. ερπιων

possint. Elapsis triginta diebus, ipsum vermem abiciunt: oleum autem, adhibitis custodibus, ad solum Indorum regem mittunt. alij enim id habere non licet. Oleum hoc id cui super fufum fuerit accendit, & ligna pariter animaliaque comburitur: soloque luto, & eo quidem crasso, extingui potest. Habent Indi arbores cedro aut cupresso proceritate pares, quarum folia palmæ foliis paulo latiora, alioqui sunt similia, & axillis carent. Florem quale laurus mas emittunt, sed fructum nullum ferunt. Nomen illis est indicum, carpion: Græcum myrothoda. Sunt autem raræ. Ex illis olei guttæ distillant, quas lana arbori impressa excipientes, in lapideos alabastrors, illam exprimendo, infundunt. Est autem id subrubrum & crassiusculum, adeoque fragrans ut ad quinque stadia eius odor perueniat. Soli autem regi eiusque propinquis id possidere conceditur. Ex eo rex Indiæ ad Persarum regem misit: seque Ctesias id vidisse, & odorem qui nec dici nec cuiquam alij assimilari possit, se percepisse narrat. Caseum & vinum omnium suavissimum illos habere, se expertum scire, (quippe qui usus sit) commemorat. Fons est apud Indos, quadratæ formæ, cuius aqua est intra petram, quæ, antequam ad ipsam aquam perueniatur, trium cubitorum, sub aqua trium vlnarum altitudinem habeat. In ea cum purgandi corporis causa, tum ut morborum omnne genus abarceant] spectatissimi quoque Indorum cum liberis & vxoribus se lauant. In eadem nataturi se in pedes proiciunt, quum autem in eam insilierint, eos sursum attollit aqua. Nec vero solos homines sursum attollit, sed quoduis animal, siue viuum siue mortuum, in terram expellit: atque adeo quæcunque in eam coniciuntur, præter ferrum, argentum, aurum & æs. hæc enim in fundum demittit. Est autem eius aqua perfrigida, & potu suavis: quæ magnum strepitum edit, non secus ac quæ in lebetæ feruefit aqua. Sed & vitiligini & scabiei medetur. Hæc Indico sermone βαλλαδη, Græco, ωφελιμη, id est, utilis

XXVIII

XXIX

XXX

XXXI

1 probe ac tuto reconditum. 2 neque aliter ext. pot. quam multi crassique luti iniectu. 3 palmæ foliis, paulo tamen latioribus, & absque sinu siue axilla. 4 de trunco absterfas in lapid. deinde alab. exprimunt. 5 suavissimi pro fus odoris huius aqua ita intra saxum continetur, ut à labro ad ipsam trium cubitorum spatium intercedat, aqua vero ipsa trium similitèr vlnarum altitudinem teneat. 7 & natant in pedes se conicietes, nam quando insilient, eiacularur eos aqua sursum. 8 in sublime iacit. 9 Antigonus hist. mirab. 165. hanc narrationem attingit, additque ad η ιμπεριον ηδωρον, ερπον εν βαλιν. Vitis se autem ibi legi, τα αι αυτην αφινωρα κα ταδ χιδ, omissa negatione, pro μη κα ταδ χιδ, ex hoc puto Ctesia loco intelliges. 10 Vide supra c. 6. Plin. l. 7. c. 2. § 1 ετα φησι αυτη η ελαμη τυτου η ο φιλδρατ, γαμκον αυτη χριση κωλδν. Max. Marg. 2 Videri posset le-

habentque

Habentque earum ferus dentes superne pariter & inferne valde pulchros: nec non uniuersis tam feminis quam maribus & capitis & superciliorum pili iam inde à natiuitate sunt cani. Vnūquisq; certe eorum vsque ad trigessimū aetatis annum albos per totum corpus habet pilos: inde nigrescere incipiunt, ad eo ut quum sexagesimum attigerunt, nulli illis pili nisi nigri conspiciantur. Sunt iisdem & viris & mulieribus octoni in vtraque manu & vtroque pede digiti. Sunt autem bellicosissimi, & Indorum regem sequuntur ex his sagittatorum quinq; millia, necnon iaculatores. Aures autem illis tantæ magnitudinis esse dicitur ut eorum brachia ad cubitos vsque & pone totos humeros operiant. esse autem illas contiguas.

XXXII [Est autē in Æthiopia stupendi profus roboris animal quoddā Crocotas appellatū, vulgo Cynolycus. Ferunt id humanam imitatum vocem, ex nomine noctu homines euocare, & accedentes deuorare, habere idem leonis magnanimitatem, equi velocitatem, & tauri robur, neque ferro expugnari. In Eubœa quoque Chalcidica felle carere illius loci oues, carnesq; harum admodum esse amaras, ut ne canes quidē iis vesci queant. A iunt & ultra Maurusias fauces æstate, complui regionem, hyeme torreri. In Cyoniorum præterea regione fontē esse quendam, qui pro aqua oleum scaturiat, quo etiam incolæ ad cibos omnis generis vtantur. In regione adhæc, cui Metadride nomen, non ita prope mare, esse fontem, qui media nocte vehemētissime exundans, magnam eiiciat pisciū copiam in terram, ut nec colligendis iis incolæ sufficientes, maximam partem in sicco fætere sinant.]

XXXIII Hæc quæ fabulis similia sunt, Ctesias scribens, se verissima scribere ait, & quorum vel ipse testis sit oculatus, vel quæ à testibus oculatis acceperit. Multa autem his mirabilia se prætermisisse, ne, qui ea non vidissent, scribere ipsum quæ fidem non mererentur, existimarent.

Ἐταυκέρματα ὀδόντας ἔχουσι καὶ αἰῶν καὶ κατὰ πρῶτον καλῶς. Ἐταυκέρματα τὰς τε ἐν τῇ κεφαλῇ καὶ τῷ ὀφρύσι, πολίας ἔχουσι πρῶτα ἐκ ἡμετέρας, Ἐταυκέρματα Ἐταυκέρματα, μέγιστον δὲ τῶν τετακόντων ἐστὶν ἡ λυκία ἔχει ἕκαστος τὴν ἀνδροπῶν ἐκείνων τὰς τεύχας δι' ὅλου τοῦ σώματος ἀρῆν, ὅς ἐκείνην μεγαίνεσθαι ἐξήκοντα ἔτη ἡμορῶν, ἐστὶν ἰδεῖν αὐτοὺς παρὰ τὰς ἐξήκοντας μελάνας, ἔχουσι δὲ τὴν ἀνδροπῶν ἀνὰ ὀκτὼ δακτύλους ἐφ' ἑκάτερα χεῖρι, ὡσαύτως ἀνὰ ὀκτὼ καὶ ὅτι τοῖς ποσὶ, Ἐταυκέρματα ὡσαύτως, εἰσὶ δὲ σφόδρα πολεμικαὶ, καὶ βασιλεῖς τῶν Ἰνδῶν ἐποιοῦσι τῶν τετακόντων πεντακισχίλιοι καὶ ἀκονισαί. Ἐταυκέρματα φησὶ τῆλικαυτὰ ἔχουσι, ὡς τε τῶν βραχίονας αὐτῶν καλύπτουσαι μέγιστον τῶν ἀγκῶνων, Ἐταυκέρματα τῶν νῶτον ἀπόρτα συγκαλύπτουσι. Ἐταυκέρματα τῶν ἐτέρων τῶν ἐτέρων ἡπαίει.

[Ἐστὶ δὲ ἐν Αἰθιοπία ζῶον λεγόμενον Κροκότης, κωνίας δὲ Κνωόλυκος, ἐστὶ δὲ τῆς δυναμίδος ταυμασίον. τῶν δὲ φασὶν ἀνδροπῶν μάλιστα φωνῶν, καὶ ἀφ' ἑκαστοῦ καλεῖν ὅτι ὀνόματός ἐστιν ἀνδροπῶν, καὶ ὡροῦσιν τὰς κατὰ τὴν ἔξω δὲ τῶν ἡμῶν λέοντες, καὶ τῆς ἰπποῦ, ῥώμην τῶν ῥῶν, σιδήρω δὲ ἔχουσι τὴν ἐν Εὐβοίᾳ δὲ τῆς Χαλκιδικῆς τὰς περὶ τὰς τῶν ἐκείσε τῶν ὀκτὼ ἔχουσι χεῖρας ἀλλὰ τὰ κρῆν αὐτῶν πάνυ εἰσὶ πικρὰ, ὡς ὅτι κινῶν ἐαδῶσιν αὐτὰ. φασὶ δὲ, ἐπέκεινα τῶν Μαυροσίων πυλῶν ὑεταί μὲν τῶν τῶν ῥῶν ἐκείσε τῶν, χαμῶν δὲ, φλέγας. ἐν τῇ Κνωόνων χώρα κρῶν ἐστὶν φησὶν ἐλαίς, ἔχουσι ὕδατος ῥόμην μέγιστον καὶ ἀφ' ἑκαστοῦ ἐποιοῦσι τῶν χεῖρας ἀναπληροῦσιν εἰς τῶν περὶ τῶν. ἐν τῇ λεγόμενῃ Μεταδριδᾷ ὅτι κρῶν, ὅτι ὀλίγην διεσκηῖα τῶν ταυμασίας, καὶ ποῖς ἀμπῶν ἀφ' ἑκαστοῦ νυκτὸς πρῶτον σφοδρῶν, καὶ ἀπορρίπτει ἰχθύας πολλὰς ἐν τῇ χερσὶ, ὡς μὴ δύνασθαι ἐκείσε οἰκοῦντες συλλέγειν αὐτὰς, ἀλλ' εἰς τὰ πλεῖστα καὶ ὄζειν ὅτι τῶν ἔξωθεν.]

Ταῦτα [δὲ] γράφουσι ἐμυθολογῶν Κτησίας, λέγει δὲ τὰ ληθέα τὰ γράφουσι, ἐπάγων ὡς τὰ μὲν αὐτοῖς ἰδῶν γράφει, τὰ δὲ τῶν αὐτῶν μαθῶν τῶν εἰδῶν. πολλὰ δὲ τῶν ἄλλα ταυμασιώτερα τῶν ἀλιπέων, δὲ τῶν μὴ δόξαν τοῖς μὴ ταῦτα θεασάμενοις ἀπίστα συγγραφεῖν.

1 ad cubitum vsque dependentes brachia obtegant, & à tergo inuicem tangentes totos operiant humeros. 2 Assutum hoc è Cod. Bauarico, si forte huic pertineat. 3 Huius etiam Diodorus Siculus meminit lib. 3. Biblioth. c. 3. legendum Aeliani caput 22. lib. 7. de natura animal. 4 Contra refert Lucian. lib. 1. vera histor. Ctesiam de Indis scripsisse, ἀ μὴτα αὐτοῖς εἶδε, μὴτε ἀλλὰ εἰποῖσι ἰκευσι. 5 Hic igitur illa definunt. 6 1 Diodorus Sicul. lib. 3.